

Sygn. akt XV C 990/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Misiurna

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Kowalczyk - Diaków

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. Oddala powództwo;

II. Zasądza od powoda (...) S.A. we W. na rzecz pozwanego R. S. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego R. S. kwoty 108.383,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od:

- kwoty 66.508,77 zł od dnia 14 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty

- kwoty 41.875,08 zł od dnia 4 lipca 2013 roku do dnia zapłaty

oraz zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 14 grudnia 2012 roku nabył od (...) Banku S.A. z siedzibą we W. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie dochodzonej niniejszym pozwem z tytułu niespłaconej należności z umowy kredytu z dnia 17 września 2009 roku nr (...) zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A. W dniu 8 stycznia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem.

Pozwany nie dokonał zapłaty żadnej kwoty do dnia wniesienia pozwu.

Pozew k. 2-5, 22-v

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 23 października 2013 roku w sprawie VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie.

Nakaz zapłaty k. 6

Pozwany od powyższego nakazu zapłaty wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na upływ 3 letniego terminu pomiędzy wymagalnością roszczenia a wniesieniem pozwu. Ponadto pozwany zakwestionował wysokość skapitalizowanego w pozwie roszczenia głównego oraz zarzucił zawyżenie kwoty zobowiązania głównego poprzez nieuwzględnienie dokonanych przez pozwanego wpłat, powód nie wskazał jaki sposób i na podstawie jakich dokumentów została wyliczona wysokość zaległości tytułem spłaty kredytu pozwanego oraz zawyżenie kwoty należnych odsetek – powód nie wskazał sposobu wyliczenia odsetek w szczególności nie podał z jakiego tytułu i za jakie okresy oraz od jakich kwot i w jakiej wysokości były one dochodzone. Dochodzenie pozvem odsetek od odsetek pomimo ustawowego zakazu dochodzenia odsetek od zaległych odsetek przed dniem wniesienia powództwa jest sprzeczne z prawem. W ocenie pozwanego kwoty żądane pozvem są niezgodne z umową i nie uwzględniają wpłat pozwanego dokonanych a rzecz spłaty kredytu.

Sprzeciw k. 8

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w T.

Postanowienie k. 11

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, powód podtrzymał wszystkie żądania zawarte w pozwie i zaprzeczył wszystkim twierdzeniom pozwanego poza wyraźnie przyznanymi w szczególności w zakresie podanym w uzasadnieniu niniejszego pisma.

W uzasadnieniu powód podał, że cedent strony powodowej złożył do Sądu Rejonowego w T. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przeciwko pozwanemu . (...) dotyczył tego samego roszczenia, którego strona powodowa dochodzi w niniejszym postępowaniu. Postanowieniem z dnia 18 maja 2011 roku Sąd Rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności na (...). Odpis tego postanowienia został doręczony cedentowi strony powodowej w dniu 30 maja 2011 roku. Zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerwał się i zaczął biec od nowa. Tym samym należność strony powodowej jest nadal zasadna. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, że formułowany przez niego zarzut przedawnienia roszczenia jest zasadny. Ustawodawca w art. 6 k.c. postanowił, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego wywodzi skutki prawne, natomiast w art. 232 zd pierwsze k.p.c. wskazano, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tym samym ponieważ to pozwany a nie powód powołuje się na przedawnienie, ciężar przytoczenia dowodów i faktów uzasadniających przedawnienie obciąża w myśl ogólnej reguły pozwanego, gdyż on z tych faktów wywodzi skutki prawne. Pozwany nie wskazał żadnego dowodu, który uzasadniałby jego zarzut wobec czego należy uznać, że nie udźwignął ciężaru włożonego na niego przez ustawodawcę. Jednocześnie powód wskazał, że na kwotę dochodzona pozvem składa się kwota:

- 66.508,77 zł niespłacony kapitał,
- 6811,70 zł niespłacone odsetki
- 34.990,89 zł odsetki za zwłokę,
- 72,49 zł inne opłaty.

Powyższe kwoty zostały wyliczone przez cedenta strony powodowej zgodnie z prawem bankowym.

Pismo k. 14-15

W piśmie procesowym z dnia 6 maja 2014r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o oddalenie powództwa . W pierwszej kolejności powód wskazał, że zgodnie z § 2 ust. 11 umowy kredytu z dnia 17 września 2009 roku Bank w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat powinien wezwać pozwanego korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. W przypadku nieuregulowania zaległości w w.w terminie, Bank ma prawo wypowiedzenia umowy kredytu. Z powyższego wynika, że warunkiem skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu przez bank jest uprzednie wezwanie kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat. Pozwany nigdy nie otrzymał od banku ani wezwania do zapłaty ani wypowiedzenia umowy o których mowa powyżej. W związku z tym w ocenie pozwanego roszczenie stanowiące podstawę niniejszego pozwu nie jest wymagalne. Pozwany zaprzeczył także, że otrzymał od Banku wskazane w umowie z dnia 17 sierpnia 2009 roku kwoty. Bank cedent nigdy nie przekazał pozwanemu opisanych sum. Ponadto pozwany podniósł że zabezpieczeniem umowy kredytu z dnia 17 września 2009 roku było ubezpieczenie, które obejmowało m.in. ryzyko utraty pracy. Pozwany w dniu 31 sierpnia 2011 roku utracił pracę co oznacza, że zaszło zdarzenie ubezpieczeniowe, które uzasadnia odpowiedzialność Ubezpieczyciela. W związku z tym zgodnie z art. 194 § 3 k.p.c. zasadne jest dopozwanie podmiotu odpowiedzialnego tj (...) S.A. , który w niniejszej sprawie wraz z pozwanym podnosi odpowiedzialność in solidum.

Pozwany zakwestionował ważność samej umowy będącej podstawą roszczeń powoda. Umowa ta została zawarta dnia 17 września 2009 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. a pozwanym. Zgodnie z § 1 ust 2 umowy z dnia 17 września 2009 roku umowa wchodzi w życie w dniu przekazania przez bank środków z przyznanego kredytu. Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 81.237,76 zł jednak wskazana kwota w określonej w umowie wysokości nigdy nie trafiła na jakikolwiek rachunek bankowy pozwanego, nie została przeznaczona na spłatę zadłużenia ani nie została przelana na rachunek o którym mowa w § 1 ust 2 lit. c umowy. Pozwany do dnia wniesienia odpowiedzi na pozew otrzymuje wezwania do zapłaty należności, które zgodnie z powyższą umową spłacić miał bank. Powód nie wywiązał się ze zobowiązania jakim było przekazanie pozwanemu lub jego wierzycielom wszystkich należnych środków z przyznanego kredytu tj kwoty 81.237,76 zł zatem zgodnie z § 1 ust 2 niniejsza umowa nie weszła w życie.

Z ostrożności procesowej pozwany wniósł o oddalenie powództwa na podstawie art. 357¹ k.c.

Odpowiedz na pozew k. 49-52

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie i C 205/14 Sad Rejonowy w T. uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.

Postanowienie k. 74

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2009 roku pomiędzy R. S. a (...) Bankiem S.A. we W. doszło do zawarcia umowy kredytu nr (...) kredytu konsolidacyjnego.

Na mocy postanowień tejże umowy, bank udzielił kredytobiorcy kredytu w kwocie 81.237,76 zł na okres 72 miesięcznych rat tj do dnia 15 września 2015 roku w wysokości poszczególniej raty 1.728,82 zł. Jednocześnie kwota kredytu (81.237,76 zł) została pomniejszona o opłatę przygotowawczą za rozpatrzenie wniosku oraz sporządzenie i zawarcie umowy kredytu w kwocie 120,00 zł, prowizję bankową od udzielonego kredytu w kwocie 3.941,89 zł oraz składkę ubezpieczeniową w kwocie 14.154,87 zł. Bank zostawił więc do dyspozycji Kredytobiorcy kwotę 63.021 zł. Kredytobiorca upoważnił Bank do przekazania kwoty 26.139,00 zł celem całkowitej spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytu gotówkowego w (...) na rachunek bankowy nr (...) oraz kwoty 21.882 celem całkowitej spłaty zadłużenia z tytułu umowy o kredyt gotówkowy w (...) na rachunek kredytowy (...) (§ 1 pkt 1, 4,5,6, umowy i § 2 pkt 1 i 2).

Jako zabezpieczenie umowy strony przewidziały ubezpieczenie z tytułu śmierci, inwalidztwa i medical assistance w ramach umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy (...) Bankiem S.A. a (...) S.A. oraz utraty w ramach umowy zawartej pomiędzy (...) bankiem S.A. a (...) S.A (§ 1 pkt 8 umowy)

Zgodnie z § 2 pkt 11 umowy w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności Bank miał prawo wezwać Kredytobiorcę korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. W przypadku, gdyby Kredytobiorca nie uregulował zaległości w powyższym terminie Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia.

Okoliczność bezsporna, nadto potwierdzona dowodem:

- Umowa o kredyt k. 31-36
- Wyciąg z rachunku k. 98-103
- Harmonogram spłat k. 17-19
- Zeznania pozwanego R. S. nagranie protokołu rozprawy z dnia 17 marca 2015 00:22:50 - 00:40:00

W dniu 10 kwietnia 2011 roku (...) Bank S.A. we W. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 10 kwietnia 2011 roku, w którym na podstawie ksiąg bankowych stwierdził, że istnieje wymagalne zadłużenie R. S. z tytułu niespłaconej należności kredytowej wynikającej z zawartej umowy kredytu nr (...) z dnia 17 września 2009 roku w wysokości 81.615,36 zł, na które składa się :

- kwota 66.723,36 zł tytułem niespłaconego kapitału,
- kwota 6.811,70 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych od 15 marca 2010 roku do 20 września 2010 roku;
- kwota 8.010,30 zł jako odsetki karne naliczone od dnia 20 października 2010 roku do dnia 9 kwietnia 2011 roku
- kwota 70,00 zł koszt windykacji.

Dowód:

- Bankowy tytuł egzekucyjny k. 4 akt I Co 1959/11

Następnie (...) Bank S.A. we W. w dniu 9 maja 2011r. wystąpił do Sądu Rejonowego w T. o nadanie sądowej klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wskazując w uzasadnieniu wniosku, że na skutek braku spłat ustalonych w harmonogramie rat kredytu dokonał wypowiedzenia umowy o kredyt i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym naliczył odsetki karne od dnia 20.10.2010r. Do wniosku dołączono (...) i oryginał umowy kredytowej z dnia 17 września 2009r. , nie dołączono wezwania do zapłaty zaległych rat i wypowiedzenia umowy kredytu dłużnikowi. Postanowieniem z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie I Co 1959/11 Sąd rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2011 roku wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank Spółka Akcyjna z siedziba we W. przeciwko dłużnikowi R. S. do kwoty 243.713,28 zł oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127,00 zł

Dowód:

- Akta Sądu Rejonowego w T. I Co 1959/11

Na podstawie w/w tytułu wykonawczego - (...) z klauzulą - Bank wszczął i prowadził postępowanie egzekucyjne , które Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w T. postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 roku umorzył wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód:

- Postanowienie k. 111

W dniu 14 grudnia 2012 roku pomiędzy (...) Bankiem S.A. a (...) S.A. z siedzibą we W. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności, na mocy której (...) Bank S.A. przeniósł na (...) S.A. wierzytelność przysługującą mu względem R. S. na podstawie umowy o kredyt konsolidacyjny z dnia 17 września 2009 roku.

Dowód:

- Umowa przelewu wierzytelności k. 27-29
- Załącznik k. 30

Pismem z dnia 8 stycznia 2013 roku powód (...) S.A. we W. wezwał R. S. do zapłaty kwoty 108.383,85 zł do dnia 18 stycznia 2013 roku.

- Wezwanie do zapłaty k. 37

W dniu 31 sierpnia 2011 roku pozwany R. S. stracił pracę w wyniku rozwiązania stosunku pracy przez pracodawcę bez zachowania okresu wypowiedzenia tj na podstawie art. 52§ 1 pkt 2 kodeksu pracy, o czym nie zawiadomił (...) Banku S.A. na piśmie i w inny skuteczny sposób

Okoliczność bezsporna, nadto potwierdzona dowodem:

- Świadcstwo pracy k. 53-54
- Zeznania pozwanego w charakterze strony nagranie protokołu rozprawy z dnia 17 marca 2015 00:22:50 - 00:40:00
-

Ocena dowodów:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy przez stronę powodową dokumentach, których autentyczność nie była kwestionowana przez pozwanego , za wyjątkiem zarzutu nie przedłożenia dokumentów stanowiących realizację § 2 ust 11 umowy kredytowej w postaci wezwania do zapłaty zaległości za co najmniej 2 pełne okresy płatności oraz oświadczenia (...)Banku o wypowiedzeniu umowy kredytowej przy zachowaniu 30 dniowego terminu wypowiedzenia oraz rozliczenia wszystkich środków przekazanych przez pozwanego na spłatę kredytu.

Powód został wprost zobowiązany do przedstawienia takich dokumentów postanowieniem z dnia 17 marca 2015r. (k. 153) W piśmie procesowym z dnia 27.03.2015r. powód na żądanie pozwanego i zobowiązanie sądu przedstawił sposób naliczenia i wysokość odsetek od kapitału , sposób rozliczenia kwoty 15.000 zł pozostałej na rachunku pozwanego po spłacie zadłużenia na rzecz (...) i (...), sposób rozliczenia zwróconej przez ubezpieczyciela części składki ubezpieczeniowej w wysokości 10.926,03 zł oraz wprost oświadczył, że nie jest w posiadaniu odpisu wypowiedzenia umowy(k157 v)

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, albowiem zeznania pozwanego korespondują z materiałem zebrany w sprawie , zwłaszcza z dokumentami pochodzącymi od cedenta , w szczególności sąd podzielił zasadność zarzutów pozwanego co do braku potwierdzenia wypowiedzenia mu umowy kredytowej zgodnie z jej postanowieniami oraz nienależytym sposobem rozliczenia środków pochodzących od pozwanego a przeznaczonych na spłatę rat kredytowych- rozliczenie k 158 dołączona do pisma z dnia 27 marca 2015r. .

Podstawa prawna wyroku:

Powód dochodzi swojego roszczenia na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 69 ust 1 ustawy Prawo bankowe.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było, że pozwany zaciągnął kredyt konsolidacyjny w (...) Banku S.A. we W.. Pozwany nie kwestionował również okoliczności, że nie spłacił niniejszego kredytu w całości, natomiast zarzucił, że nie rozliczono kwoty 15.000 zł pochodzącej z kredytu a pozostawionej na rachunku celem spłaty należnych rat, że nie wykorzystano ubezpieczenia kredytu mimo uiszczonej składki 14.154,87 zł, że cedent nie wykonał umowy i nie spłacił dwóch innych kredytów zgodnie z umową o kredyt konsolidacyjny.

W związku z tym podstawą prawną rozliczeń banku z pozwanym stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, na podstawie którego bank zawierając umowę kredytu zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z kolei treść przepisu art. 509 § 1 k.c. stanowi, iż wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Nadto zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Z powyższych przepisów wynika, iż z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje status wierzyciela w stosunku zobowiązaniowym, zaś dłużnik staje się zobowiązanym względem cesjonariusza (nabywcy wierzytelności). Z istoty umowy przelewu wynika, iż cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi a także, iż sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z tą jaką istniała przed przelewem. Zgodnie zatem z art. 513 k.c. dłużnik, może podnieść przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Powód jako podstawę do domagania się od pozwanego zapłaty kwoty 108.383,85 zł wskazał, że zgodnie z zawartą umową sprzedaży wierzytelności nabył od (...) Banku S.A. we W. wymagalną wierzytelność z tytułu kredytu z dnia 17 września 2009 roku względem pozwanego. Na dowód istnienia wymagalnej wierzytelności powołał się na bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 10 kwietnia 2010r. zaopatrzonej w sądową klauzulę wykonalności w sprawie I Co 1959/11 Sądu Rejonowego w T..

Jednakże stanowisko to nie może zasługiwać na aprobatę w świetle obowiązującego od dnia 20 lipca 2013r. przepisu art. 95 ust 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tj. Dz. U. z 2015r. poz. 128)zgodnie z którym "moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa ust.1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym" a właśnie w treści ust 1 art. 95 wymienione zostały wprost „ księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku mają moc prawną dokumentów urzędowych” Nie ulega wątpliwości, że sporny w tej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny w stosunku do pozwanego został wystawiony w oparciu o księgi rachunkowe (...) Banku S.A. we W. w dacie 10.04.2011r. i wówczas miał walor dokumentu urzędowego. Natomiast na dzień orzekania w sprawie niniejszej w postępowaniu cywilnym takiego waloru już nie posiada. Zatem powód powinien udowodnić istnienie wymagalnego zobowiązania pozwanego, jego wysokość z uwzględnieniem dokonanych wpłat oraz skuteczne dokonanie przelewu wymagalnej wierzytelności na swoją rzecz. Pozwany podniósł dwa główne zarzuty w tej sprawie, a mianowicie że (...) Bank S.A. nie wypowiedział zawartej umowy o kredyt konsolidacyjny zgodnie z § 2 ust. 11 umowy s z dnia 17.09.2009r. a zatem roszczenie o zasądzenie całej kwoty kredytu z odsetkami z tytułu roszczenia przeterminowanego nie jest wymagalne oraz że (...) Bank nie rozliczył należycie środków pozwanego przeznaczonych na spłatę kredytu, ponieważ 15.000 zł z udzielonego kredytu pozostało na rachunku bankowym z przeznaczeniem na spłatę wymagalnych rat. Sąd ustalając stan faktyczny nie otrzymał od powoda dokumentów potwierdzających, czy i kiedy poprzednik prawny powoda dokonał wypowiedzenia umowy kredytu i czy dokonał tego skutecznie, co wpływa również na ustalenie terminu początkowego do naliczania odsetek karnych od całego przeterminowanego zadłużenia. Przednik prawny

powoda we wniosku kierowanym do Sadu Rejonowego w T. w sprawie ICO 1959/11 oświadczył, że doszło do powstania zaległości i wypowiedzenia umowy kredytowej, ale do dnia zamknięcia rozprawy taki fakt nie został stwierdzony i udowodniony w sposób należyty. Powód w piśmie z dnia 27 marca 2015r. oświadczył, że nie dysponuje takim dokumentem. Z tych względów nie sposób ustalić kiedy umowa została wypowiedziana, od kiedy (...)Bank miał prawo naliczać odsetki i jakiego rodzaju przewidziane umową (umowne, karne) oraz czy prawidłowo zostały rozliczone kwoty 15.000 zł pozostałych środków z kredytu, 10.926,48 zł zwróconej składki ubezpieczeniowej oraz 1462,03 zł wyegzekwowane przez komornika na podstawie BTE (rozliczenie przedstawione przez powoda (k. 158)- łącznie dało to sumę 27.388,51 zł wpłaconej na rzecz (...)Banku – cedenta przed wystawieniem BTE z dnia 10.04.2011r.

W ocenie Sądu Powód nie wykazał, aby zawarta umowa z (...) Bankiem S.A. we W. była skutecznie wypowiedziana względem pozwanego, albowiem z umowy o kredyt konsolidacyjny z dnia 17 września 2009 roku wynika, że umowa ta została zawarta na okres do dnia 15 września 2015 roku (harmonogram spłaty 72 rat) tymczasem powód wskazał na wymagalność w całości przedmiotowego zobowiązania – nie wiadomo w jakiej dacie to mogło mieć miejsce. Powód nie wykazał w żaden sposób, aby wierzytelność ta względem pozwanego stała się wymagalna przed upływem okresu na jaki została zawarta umowa kredytu, w szczególności poprzez wypowiedzenie umowy kredytu. Skoro bowiem powód twierdził, że przedmiotowe roszczenie stało się wymagalne w całości i w takiej wysokości zostało mu przekazane, winien to udowodnić. Z przeprowadzonego bowiem postępowania dowodowego wynika, że roszczenie z tytułu umowy o kredyt konsolidacyjny zgodnie z zakreślonym w umowie terminem obowiązywania umowy jest jeszcze niewymagalne, a przynajmniej nie w całości. Powód zaś dochodził roszczenia co do całej kwoty wynikającej z umowy w raz z naliczonymi i skapitalizowanymi odsetkami.

Skoro zatem powód nie przedstawił dowodu wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu konsolidacyjnego z dnia 17 czerwca 2009 roku z uwagi na niewywiązywanie się pozwanego z nałożonego na niego obowiązku spłaty comiesięcznych rat, zawartą umowę przelewu wierzytelności należy uznać za nieskuteczną, albowiem z jej treści wynika, że objęła ona wierzytelność przysługującą bankowi z tytułu wypowiedzenia umowy kredytu konsolidacyjnego z dnia 17 czerwca 2009 roku w stosunku do pozwanego. W ocenie sądu właściwość zobowiązania wynikającego z umowy kredytowej zawartej z bankiem sprzeciwia się możliwości cesji wierzytelności o zapłatę wymagalnych rat kredytowych przed wypowiedzeniem umowy wiążącej obie strony, natomiast po wypowiedzeniu takiej umowy przez bank jest to wierzytelność pieniężna, która może być przedmiotem obrotu nawet gdy sporna jest jej wysokość.

W tym miejscu nadmienić wypada, że zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Wobec tego na powodzie ciąży obowiązek wykazania faktów uzasadniających jego roszczenie, a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających wniosek o oddalenie powództwa. Obowiązek udowodnienia istnienia wymagalnego roszczenia, jak i jego wysokości obciąża zawsze powoda.

W takiej sytuacji skoro umowa przelewu wierzytelności wynikającej z umowy kredytu konsolidacyjnego z dnia 17 września 2009 roku zawartej pomiędzy (...) Bankiem S.A we W. a pozwanym jest nieskuteczna wobec stwierdzenia faktu, że wierzytelność z umowy kredytu jest na dzień wyrokowania nie została skutecznie wypowiedziana, na skutek czego nie można ustalić ani daty wymagalności ani wysokości zobowiązania, zwłaszcza w zakresie należnych odsetek umownych i karnych - powództwo należało oddalić w całości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 509k.c. a contrario w zw. z art. 69 ust 1 prawa bankowe oddalił powództwo o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów art.108 § 1 k.p.c., 109 § 2 k.p.c., art.98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. oraz na podstawie przepisu § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /Dz. U. 2013, poz. 490 późniejszymi zmianami / przyznając pełnomocnikowi pozwanego wynagrodzenie w wysokości 1,5 krotności stawki minimalnej z uwagi na nakład pracy.